

2
111
A

BIBL. NAZ.
Vitt. Emanuele III

SUPPL.
PALATINA

C

186

NAPOLI

1056.

Suppl. Mat. C 125

626.761

EPISTOLA PASTORALIS

A D

CLERUM ET POPULUM

H Y D R U N T I N U M

ROMAE MDCCCXXXIV.

TYPIS CONTEDINI

Ad Themas Agrippae.

VINCENTIUS ANDREAS GRANDE

MISERATIONE DIVINA ET APOSTOLICAE SEDIS GRATIA

ARCHIEPISCOPUS HYDRUNTINUS

PRIMAS SALENTINORUM

AC S. R. M. A LATERE CONSILIARIUS

Venerabilibus Fratribus, et dilectis in Christo Filiis, Dignitatibus, Canonicis, animarum Curatoribus, Clero, universoque Populo Hydruntinae Dioecesis salutem in Domino sempiternam.

Optimus, maximusque Deus, cujus natura bonitas, cujus opus misericordia, cujus judicia incomprehensibilia, et viae investigabiles sunt, quique ad consummationem Sanctorum, et aedificationem Corporis sui Episcopos posuit Ecclesiam suam regere, ne diutius Hydruntina Metropolitana Sedes suo viduaretur Pastore, de pulvere suscitavit egenum, meque in domo Patris mei minimum, et sapientia egentem, et virtute infirmum, ad Episcopale onus Religiosissimi Regis nostri Ferdinandi II. Clementia designatum, ac SS. in Christo Patris Gregorii XVI. dignatione, et Auctoritate electum in hac alma Urbe vestrum Antistitem voluit consecrari.

Divinae hujus Providentiae dispositio quoties mentis meae oculis obversatur, et gaudio simul afficior, et timore: gaudio quidem; qua enim ratione non delectatur animo, qui Divinae in Ecclesiam Benignitatis miram ordinationem prospicit? Qui Pastorum Fidei depositum a Christo sibi commissum servantium legitimam, continuamque seriem considerat? Qui Ecclesiarum Praepositos ubique terrarum Apostolatus officia ita obire cernat, ut in infirma confirmet, disrupta consolident, depravata convertant, ex quo tandem Fideles finem ultimum, coelestem scilicet beatitudinem consequantur? Unde et ego vobiscum gratulor, Fratres charissimi, firmissime sperans, quod misericors Deus, qui petentibus desiderata concedens, bonum opus incepit, perficere vestram sanctificationem dignetur. At vero dum Episcopalis dignitatis onus mente quodammodo intueor, nonnisi timoris, et animi dejectionis argumenta prospicio: satis enim exploratum habeo, opus illud non humanis tantum, sed Angelicis etiam humeris esse formidandum, measque vires cuicumque vel leviori ponderi impares ad ipsum sustinendum haudquaquam valere. Illud autem accedit, quod probe sciam, quot, qualesque Praesules eximiis meritis praediti Archiepiscopalem Salentinam Sedem nuper tenuere; quibus nedum comparari, sed vix me famulari potuisse sentio. Et ut reliquos silentio praeteream, nemo nostrum non novit lumen illud, et orna-

mentum Christianae Reipublicae, Virum singulari sapientia, ac sanctitate ornatum Vincentium Mariam Morelli; cujus memoria in benedictione est, eritque semper; ita ut, non multis ab ejus obitu annis jam de ipsius fama sanctitatis institutum sit judicium. Utinam, qui in Episcopatu Divina Ordinatione illius successor existo, duplici ejus spiritu superius induar, et quas in Ecclesiae regimine heroicas virtutes exhibuit, quoad ejus fieri potest, valeam imitari. Illud autem tot inter timoris, et anxietatis argumenta dumtaxat me recreat, quod ipse venerabilis Antecessor, cujus dignitas in indigno etiam haerede non deficit, veluti vigil super muros ad suam olim sponsam tuendam positus Custos pro me etiam praeces effundere non desinat, ut misericors Deus, qui ignobilia, et contemptibilia mundi quandoque eligit, ac potens est de lapidibus suscitare filios Abrahae, cui contulit dignitatem virtutem dare non dedignetur. In hanc erectus spem opus auspicari nullatenus dubito; cumque adhuc facultas mihi non sit venire ad vos, per hasce nuntias litteras absens quidem corpore, praesens autem spiritu simplicitate sermonis animi mei sensus breviter aperio.

Rei ratio postulat, ut Vos in primis alloquar, Venerabiles Fratres Hydruntinae Ecclesiae Dignitates, et Canonici, quos speciali ratione *Cives Sanctorum* jure merito quisque poterit appellare, quippe qui tot Christi

Martyrum praetiosa pignora custoditis, seu potius ab eis custodimini; semper enim vobiscum sunt vobiscum morantur. *Horum intuentes exitum conversationis, imitamini Fidem.* In altiori Ecclesiae gradu constituti oportet, ut virtutum quoque culmine prae aliis excellatis. Cumque Vos Antistitis Senatus ab Ecclesia vocemini, praecipuam spem impositi mihi difficilis muneris bene gerendi in vobis collocavi, ut vestro studio, auxilio, consilio, et exemplo ad Dei opus complendum, animarum scilicet salutem ita mecum laboretis, ut sicut sub Antecessoribus meis semper fuistis, ita nunc in omnibus sitis vere gaudium, et corona mea. Illud praecipue obsecro, ut *idipsum dicamus omnes, et non sint in nobis schismata, sed potius solliciti simus servare unitatem Spiritus in vinculo Pacis.*

Sed et Vos etiam compello, quotquot Praepositorum, vel Personatus honore Collegiatis Ecclesias condecoratis, in memoriam vestri revocans quod Ivo Carnutensis Ep: 69. Presbyteris suae Ecclesiae olim dicebat, „*Idco Canonici appellati estis, quod canonicas Regulas vos velle observare caeteris arctius devovistis*“ Et vos in Ecclesiis vestris tanquam lucernae super candelabrum positae attente satagite, ut in Divinis laudibus, caeterisque muneribus persolvendis virtutum luce, et honestatis splendore praefulgeatis.

Ad vos nunc me verto gregis mei, vineaeque principes cultores, Reverendi Parochi, et Archipresbyteri, ut Apostolicis verbis me vos admonere sinatis: Pascite, qui in Vobis est Gregem Domini providentes non coacte, sed spontanee secundum Deum, non ut dominantes in Cleris, sed forma facti gregis ex animo. Non me latet, ministerium vestrum vigiliarum esse, ac laboris, sed momentaneum ac leve vestrae tribulationis aeternum gloriae pondus operatur, cum enim apparuerit Princeps Pastorum percipietis immarcescibilem gloriae coronam. Cavete tamen in primis, ne (quod absit) pulvillos sub peccatorum capite consuantes Sancta indignis ministratis, aut ministrari sinatis: arguite, obsecrate, increpate opportune, importune in omni patientia, et doctrina, memoria retinentes S. Leonis verba Ep. 86. ad Nicetam „ *Inferiorum culpa ad nullum alium magis deferendae sunt, quam ad desides, negligentesque Rectores* “: immo et Vocem Domini perpendite, quae per Ezechielem nos graviter perstringit: „ *Quod erat abjectum non reduxistis, quod confractum non alligastis, quod erat infirmum non consolidastis, quod perierat non quaesistis: super Pastores meos requiram gregem meum de manu eorum.* “

Quae quidem officia Parochorum propria ad Vos etiam aliquo modo pertinere non incongrue dicerem, omnes generatim Cleri tam Saeularis, quam Regularis

Sacerdotes Sacrorum Ministri , licet eorum nonnulla , nonnisi Episcopo Auctore , vobis exercere sit datum. Numquid enim Parochos tam acriter increpabat Dominus per Ezechielem , et non potius ab omnibus veteris Legis Sacerdotibus haec charitatis opera exigebat ? Numquid Sacri Ordinis Gratiam , potestatemque Jurisdictionis ad otium , ac desidiam fovendam conferre censendus est Deus , et non potius innominato quodam , ut ita dicam , contractu dat , ut faciamus ? aut forsán mentitus est qui dixit : „ *Omnis Pontifex pro hominibus constituitur ?.... Legem requirent de ore ejus Populi ?.... Sacerdotes certe* „ ait generatim S. Prosper „ *populorum iniquitate damnantur , si eos aut ignorantes non erudiant , aut peccantes non arguant ; et quid ei prodest non puniri suo , qui puniendus est alieno peccato ?*“ Quare vos rogo , et obtestor , Fratres , ut studio et orationi attendentes evitámini idoneos vos Ministros praebere , qui in explendis pastoralis officii partibus adhiberi possitis ; id potissimum caventes , ne opera vestra sermones vestros confundant ; ex perversis enim Sacerdotum operibus contemptui habentur Divinae nostrae Religionis Mysteria , immo in odium Religionis linguas impiorum se armare continuo videmus. Estote igitur exemplum fidelibus in doctrina , in integritate , in gravitate : quod utique facientes , et vos ipsos salvos facietis , et eos , qui vos audient.

Neque Vos praeterire debeo, bonae spei Adolescentes, qui in Clericorum Seminario degitis, quique Ecclesiasticae Militiae nomen dedistis, aut fortasse estis daturi: mementote, quia totus mundus in maligno positus est, ac transit mundus, et concupiscentia ejus: superbiam in animis vestris nunquam dominari sinatis; utque uberes studiorum, ac laboris fructus possitis percipere, quibus et parentes vestri, et Ecclesia jucundetur, seniorum, ac Praepositorum exhortationibus acquiescite, et mentis vestrae oculis saepe illud Ecclesiastici obversetur, quod nedum *Initium Sapientiae, et Ipsa Sapientia, ac Corona Sapientiae sit, Timor Domini*; sed hoc etiam, quod solus Dei timor *Gloria sit, et Glorificatio, et Corona laetitiae, et Sertum exultationis*. In id praesertim quaeso, toti estote, si forte vos Ecclesiastici status delectatio movet, ut nonnisi per bona opera, consilia, et effusas ad Deum praeces certam vestram vocationem agnoscatis, cum scriptum sit „*Nemo sumat sibi honorem, sed qui vocatur a Deo tamquam Aron*“: Hoc si fiat et Ecclesiae felicitas, et vobis pax adveniet; sin minus non aliud, quam ruinae, scandala, ac desperatio erunt expectanda.

Pauca nunc ad vos, sacrae Virgines, flos Ecclesiastici germinis, et illustrior portio Gregis Christi, quae divitiis, ac saecularibus deliciis abjectis Ipsi, cui Angeli serviunt, et cujus pulchritudinem sol, et luna miran-

tur, estis desponsatae: Cavete, ne versutia diaboli, cuius escae electae sunt, humanae gloriae, aut ambitionis, aut proprietatis illecebra vos vincat, ne charitatis vestrae lampades extinguantur, neque similes fiatís Virgínibus illis, quas ideo fatuas appellavit Christus, quia acriori certamine superato, in faciliiori totum perdiderunt, et adveniente Sponso e convivio expelli meruere. Cumque in Ecclesiae aedificationem et vos vocemini, vestrum est quotidie puras ad coelum manus levare, et enixe pro fidelibus, specialiter pro Dei ministris preces effundere; indeque fiet, ut cum iis, qui laborant, et evangelizant, partem habeatis.

Ad Vos etiam, Optimates, qui vel magistratus honore, vel generis nobilitate, vel scientiarum cultu decorati estis, verba facio; Vosque rogo, et obsecro, ut qui hujusmodi Dei donis caeteros antecellitis, divinis etiam virtutibus, et religione praesertim cunctis praelucere valeatis, eo vel magis quia vestra vestigia populos requirere, ac premere saepissime contingit. Cavete, ne in incerto divitiarum, neque in vanis mundi honoribus, aut fallacibus sensuum illecebris vestram spem reponatis; exinde enim nonnisi innumera cruciatuum seges expectanda vobis est., *Vanitas vanitatum*, ait Ecclesiastes, *omnia vanitas, et afflictio spiritus. Nolite errare, Fratres mei, quia Deus non irridetur. Si qua sapientia a sincero Religionis studio, et pietate sejungitur, desursum non est, sed*

terrena, animalis, et diabolica ; quae autem desursum est sapientia primum quidem pudica est , deinde pacifica , modesta , suasibilis , bonis consentiens , plena misericordiae , et fructibus bonis. Jacob 4. “ Quapropter mementote Domini verborum dicentis „ Ubi sapiens , ubi scriba , ubi conquisitor hujus saeculi ? Stultam fecit Deus sapientiam hujus mundi Non gloriatur sapiens in sapientia sua , nec dives in divitiis suis ; sed in hoc gloriatur qui gloriatur scire , et nosse me , quia Ego sum Dominus faciens misericordiam et judicium , et justitiam in terra Quanto major es , humilia te in omnibus ; et cui multum datum est , multum quaeretur ab eo. “

Universos demum , quos ministerii mei cura complectitur , cujuscumque ordinis , ac conditionis Hydruntinae Dioecesis Incolas nonnisi Apostolicis sermonibus admonere judicio. Tempus , Fratres , jam advenit , quo abundante malitia , et charitate frigescente , plures pietatis quidem speciem habentes , veritatem autem abnegantes , tamquam lupi ovina pelle contecti multos a Christiana pietate , immo et a Fide subtiliter conantur avertere : hos devitare sedulo curate , animo retinentes praeclaram , ac dignam Paulo sententiam , quod „ *Etiam si Angelus de coelo evangelizet vobis praeterquam Ecclesia per legitimos ministros vobis semper evangelizavit , ac praedicat , tamquam seductorem habeatis ;* “ non enim novi aliquid circa Fidem , aut mores est unquam a Fi-

delibus admittendum. Ut autem pretiosum Fidei donum, quod humanae salutis initium, fundamentum, ac radicem aestimare debetis, constanter in vobis permaneat, faciles Praepositorum vestrorum doctrinae aures praebe-
te, cum verbum salutis praedicant: immo verbum Christi habitat in vobis abundanter. Verum cum Fides, si non habeat opera, in semetipsa mortua sit, ipsam sanctis operibus honorare studete, Dei praecepta servantes, fugientes malum, adherentes bono: avaritia, et omnis immunditia non nominetur in vobis, et nemo in negotio supergrediatur fratrem suum, quoniam Deus Iudex est; e contrario ut filii Lucis ambulate, ac induite vos sicut electi Dei viscera Misericordiae, humilitatem, modestiam, patientiam: studeatque unusquisque sui status, et officii munera diligenter implere: Orationibus denique et obsecrationibus pro omnibus hominibus, praecipue vero pro SS. Papa Nostro Gregorio XVI. pro Augustissimo Rege Nostro Ferdinando II.; ejusque Familia instantes estote. Cumque pro officii mei munere memoriam vestri faciam in orationibus meis cupiens vos omnes in visceribus Jesu Christi, ac tantum oneris pro vestra salute subire non recusaverim, id etiam rogo, ut et meis monitis non obsistatis, ac pro me, ut sancte ministerium impleam, preces effundere non dedignemini „ *Adiuver igitur orationibus vestris, ut sarci-*

nam meam mecum ferre dignetur qui nobiscum si non portat , succumbimus “ Aug. lib. de SS. Virg.

Gratia Domini nostri Jesu Christi , et Charitas Dei ,
et communicatio Spiritus Sancti sit cum omnibus Vobis.

Dab. Romae sexto Kalendas Februarii anno Domini
MDCCCXXXIV. ipso die meae Consecrationis.

SEN 626761

IMPRIMATUR

Fr. Angelus V. Modena Rmi P. S. P. Mag. Socius.

IMPRIMATUR

Ant. Piatti Archiep. Trapezunt. Vicesgerens.

